

Sygn. akt V CZ 75/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa K. P. i L. L.

przeciwko O. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 listopada 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 31 sierpnia 2015 r., sygn. akt V ACa 594/14 oraz na postanowienie tego

Sądu z dnia 21 lipca 2015 r.,

**1) oddala zażalenie na postanowienie z dnia 31 sierpnia
2015 r.**

2) odrzuca zażalenie na postanowienie z dnia 21 lipca 2015 r.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Katowicach postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2015 r. w sprawie z powództwa K. P. i L. L. przeciwko O. sp. z o.o. z siedzibą w B. o zapłatę, odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 marca 2015 r..

W uzasadnieniu wskazał, że postanowieniem z dnia 21 lipca 2015 r. został oddalony wniosek pozwanej o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej, ponieważ skarżąca nie wykazała, że nie ma dostatecznych środków na jej uiszczenie. Odpis postanowienia pełnomocnik pozwanej otrzymał w dniu 30 lipca 2015 r. Tygodniowy termin do uiszczenia należnej opłaty od skargi kasacyjnej upłynął bezskutecznie w dniu 6 sierpnia 2015 r. W związku z tym skarga kasacyjna jako nieopłacona podlegała odrzuceniu.

Pozwana zażaleniem zaskarżyła postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 sierpnia 2015 r. odrzucające skargę kasacyjną pozwanej, a ponadto na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. oraz postanowienie tego Sądu z dnia 21 lipca 2015 r., zarzucając naruszenie art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (u.k.s.c.) na skutek błędnego jego zastosowania i niezasadnego oddalenia wniosku pozwanej o częściowe zwolnienie jej od kosztów sądowych w postaci opłaty od skargi kasacyjnej, skutkującego niezasadnym odrzuceniem skargi kasacyjnej. W konkluzji wniosła o uchylenie postanowienia z dnia 31 sierpnia 2015 r. i przyjęcie skargi kasacyjnej pozwanej oraz o zmianę postanowienia z dnia 21 lipca 2015 r poprzez częściowe zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych w postaci opłaty od skargi kasacyjnej, a także o zasądzenie na rzecz pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie sądu oddalające wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych nie podlega zaskarżeniu do Sądu Najwyższego, w tej części zatem zażalenie należało odrzucić. Postanowienie to podlega natomiast kontroli przez Sąd Najwyższy w ramach rozpoznawania zażalenia na postanowienie odrzucające

skargę kasacyjną, wobec sformułowania przez pozwaną stosownego wniosku na podstawie art. 380 k.p.c.

Wbrew zarzutom skarżącego, w sprawie brak jest podstaw do skutecznego zakwestionowania postanowienia oddalającego wniosek o zwolnienie pozwanej od opłaty sądowej od skargi kasacyjnej. Na aprobatę zasługuje ocena sytuacji materialnej pozwanej spółki, w tym faktu posiadania środków pieniężnych w kwocie 73.737,45 zł w zestawieniu z należną opłatą sądową w kwocie 6.690 zł. Twierdzenia pozwanej zawarte w oświadczeniu o braku dostatecznych środków na uiszczenie kosztów sądowych nie zostały potwierdzone stosownymi dowodami. Nie określono szczegółowo zaległości na rzecz ZUS ani kwot do jakich nastąpiło zajęcie rachunków bankowych spółki przez komornika (w obydwu przypadkach nie złożono stosownej dokumentacji i posługiwano się określeniem „około”). Trzeba podkreślić, że podmiot wskazany w art. 103 u.k.s.c. zobligowany jest do wykazania trwałej niemożności uzyskania środków na uiszczenie kosztów sądowych, które powinny być uwzględniane w planowanych wydatkach związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (zob. m.in.: postanowienia SN z dnia 2 kwietnia 2015 r., sygn. akt I CZ 31/15, z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt V CZ 2/13, niepubl.). Okoliczności podlegające uwzględnieniu przy badaniu wniosku pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych zostały przez Sąd Apelacyjny dostatecznie przeanalizowane. Przedstawione dowody nie uzasadniały uwzględnienia wniosku pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych. Nie zachodziła też konieczność wzywania pozwanej do uzupełnienia braków formalnych wniosku, co aktualizuje się tylko wtedy, gdy nie zostaną wskazane jakiejkolwiek informacje uzasadniające wniosek (postanowienie SN z dnia 18 stycznia 2013 r., sygn. akt IV CZ 144/12, niepubl.).

Skoro brak było podstaw do zwolnienia pozwanej od kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi kasacyjnej, to w związku z upływem terminu do jej uiszczenia zasadne było odrzucenie skargi kasacyjnej.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.